

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich C (2008) 1089 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2008 r., w której Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa przyznaną przez skarżącą i Communauté d'agglomération du Douaisis na rzecz Arbel Fauvet Rail SA w formie pożyczek podlegających zwrotowi według rocznej stopy oprocentowania wynoszącej 4,08 % odpowiadającej wspólnotowej stopie referencyjnej obowiązującej w momencie udzielenia pożyczki. Komisja uznała, że ze względu na sytuację finansową Arbel Fauvet Rail SA spółka ta nie mogłaby zapewnić sobie środków na rynku finansowym na równie korzystnych warunkach.

Skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia, jako że uznała ona, iż środki pochodzą w części od gmin w Communauté d'agglomération du Douaisis, nie uwzględniając specyfiki prawnej communauté d'agglomération, która jest jednostką publiczną działającą na rzecz współpracy międzygminnej, posiadającą autonomię administracyjną i budżetową w stosunku do gmin, które są jej członkami. Skarżąca uważa, że przyznana pomoc nie może w związku z tym być przypisana państwu.

Następnie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błędy w ocenie, i) uznając, że Arbel Fauvet Rail SA jest przedsiębiorstwem przeżywającym trudności ii) i stwierdzając, że Arbel Fauvet Rail SA nie mogłaby uzyskać stopy oprocentowania stosowanej w normalnych warunkach rynkowych.

Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja nie zbadała akt sprawy z należytą starannością, ponieważ nie określiła ani wysokości pomocy polegającej na odzyskaniu, ani wartości pomocy i nie przedstawiła żadnej okoliczności uzasadniającej podwyższenie stopy mającej zastosowanie do pożyczek podlegających zwrotowi ze względu na sytuację szczególnego ryzyka w przypadku Arbel Fauvet Rail SA.

Skarżąca podnosi wreszcie naruszenie zasady kontrydiktoryjności, ponieważ skarżąca nie przedstawiła swojego stanowiska w toku postępowania administracyjnego.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2008 r. — Land Burgenland przeciwko Komisji**(Sprawa T-268/08)**

(2008/C 247/27)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Land Burgenland (przedstawiciele: U. Soltész i C. Herbst, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie na podstawie art. 231 ust. 1 WE nieważności decyzji Komisji C(2008) 1625 końcowy z dnia 30 kwietnia 2008 r. (C 56/06, ex NN 77/06 — Prywatyzacja Banku Burgenland) w całości;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącego, zgodnie z art. 87 § 1 regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zwraca się przeciwko decyzji Komisji C(2008) 1625 końcowy z dnia 30 kwietnia 2008 r. (C 56/06, ex NN 77/06 — Prywatyzacja Banku Burgenland), na mocy której Komisja stwierdziła, że pomoc państwa, udzielona przez Austrię spółce ubezpieczeniowej Grazer Wechelseitige Versicherung AG i GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE w związku z prywatyzacją HYPO Bank Burgenland AG, nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Skarżący podnosi w uzasadnieniu skargi następujące zarzuty:

- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE przy ustalaniu ceny rynkowej, ponieważ nie istniał żaden obowiązek przeprowadzenia przetargu;
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE z uwagi na naruszenie dotychczasowej praktyki Komisji;
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE, ponieważ również prywatny sprzedawca byłby zmuszony przewidzieć, że austriacki organ ds. rynku finansowego odrzuci ofertę uczestnika oferującego najwyższą cenę;
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE, ponieważ stronie skarżącej powinno być umożliwić się uwzględnienie gwarancji prawnej („Ausfallhaftung”) z tytułu niektórych zobowiązań prywatyzowanego banku przy udzieleniu pomocy;
- błędne zastosowanie przez Komisję zasady „private vendor” przy ocenie wpływu gwarancji prawnej na decyzję o sprzedaży;
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE poprzez naruszenie zasady ciężaru dowodu tudzież obowiązku dowiedzenia w postępowaniu przetargowym;
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE, ponieważ oferta uczestnika przetargu oferującego najwyższą cenę nie może służyć za podstawę ustalenia ceny rynkowej;

- dokonanie przez Komisję nieprawidłowej oceny gospodarczej wartości emisji akcji prywatyzowanego banku oraz
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE w związku ze ustaleniem elementów pomocy prawa.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2008 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-270/08)

(2008/C 247/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumpa, pełnomocnik wspierany przez adwokata i C. von Donat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 1615 z dnia 29 kwietnia 2008 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz programu operacyjnego w regionie celu 1 Berlin (wschodni) (1994–1999) w Republice Federalnej Niemiec;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Mocą zaskarżonej decyzji Komisja obniżyła wymiar pomocy finansowej przyznanej z EFRR na rzecz programu operacyjnego w regionie celu 1 — kraju związkowym Berlin w Republice Federalnej Niemiec (1994–1999).

Strona skarżąca po pierwsze, zarzuca Komisji, że błędnie zinterpretowała okoliczności faktyczne, wskazując szczególności na pominięcie niektórych wyników analiz i założenie istnienia powtarzających się błędów w zakresie zarządzania i kontroli.

Po drugie, skarżąca potwierdza, iż brak podstawy prawnej dla zastosowania ogólnej korekty finansowej i ekstrapolacji w odniesieniu do spornego programu operacyjnego za okres, którego pomoc dotyczy tj. w latach 1994–1999, ponieważ w okresie tym nie obowiązywały przepisy porównywalne z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/99⁽¹⁾. Ponadto ani przepis art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽²⁾, ani wewnętrzne wytyczne Komisji z dnia 15 października 1997 r. dotyczące korekt finansowych netto w ramach stosowania art. 24 rozporządzenia nr 4253/88, ani zasada rentowności rządząca wykoonyaniem budżetu, zgodnie z art. 274 WE nie stanowi dosta-

tecznie precyzyjnej podstawy prawnej. Nie sposób również, zdaniem skarżącej, powoływać się w tym przypadku na długotrwałą i ogólnie przyjętą praktykę administracyjną.

Skarżąca twierdzi ponadto, że zaskarżona decyzja narusza art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88, ponieważ nie miała miejsca żadna nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu. Podnosi ona również w tym kontekście, że nawet jeśli zostały spełnione warunki zmniejszenia pomocy finansowej, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88, Komisja winna była skorzystać z służącego jej zakresu uznania i ocenić, czy przywołane zmniejszenie było proporcjonalne.

Skarżąca twierdzi tytułem uzupełnienia, że korekta ogólna miała niewspółmierny charakter, oraz że Komisja była zmuszona do przeprowadzenia ekstrapolacji bazując na niepełnych danych.

Skarżąca zarzuca przede wszystkim Komisji, że uchybiła obowiązkowi dostatecznego uzasadnienia decyzji.

Wreszcie skarżąca argumentuje, że Komisja naruszyła zasadę partnerstwa, ponieważ mimo licznych kontroli finansowych przeprowadzonych w okresie obowiązywania pomocy tj. w latach 1994/1999, Komisja nie rozważała zastosowania konsekwencji finansowych ewentualnych niedociągnięć systemowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2008 r. — Communauté d'Agglomération du Douaisis przeciwko Komisji

(Sprawa T-279/08)

(2008/C 247/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Communauté d'Agglomération du Douaisis (przedstawiciel: M.-Y. Benjamin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C 38/2007 z dnia 2 kwietnia 2008 r.